

Sabina Dogenik, univ. dipl. soc. ped.

Članek je bil objavljen v prilogi Dolenjskega lista, Živa, avgust 2015

POČITNICE – PRILOŽNOST, DA SE ZAČUTIMO IN ZBLIŽAMO

Dano mi je bilo udeležiti se delavnice Josipe Prebeg in Alenke Rebula iz sklopa Vera vase. Izkušnja, kjer sem se kot mama in ženska naučila pomembne lekcije – če želim biti dobra mama, moram ZAČUTITI sebe, nežno odstreti in objeti otroka v sebi, postati sočutna s seboj in takrat bom zmogla biti V STIKU z mojim otrokom, ki mi je bil podarjen v skrb in vzgajanje.

Ko sem v stiku – s seboj in z otrokom – takrat ne potrebujem več skladovnice knjig in metodologij o vzgoji. **Takrat zadiham in začutim življenje, ki se pretaka med nama.** Takrat postanem in ostanem mirna in v miru se na vsako vzgojno dilemo in vprašanje rodi takojšnji odgovor – odgovor, ki je v skladu z menoj, mojim otrokom in odnosom, ki sva ga izgradila.

To ne pomeni, da vzgoja postane nezahtevna ali enostavna. Vzgoja je izredno zahteven ustvarjalni proces, ki teče in se pretaka iz dneva v dan, proces odkrivanja v prvi vrsti sebe in svojih notranjih silnic ter proces iskanja in sledenja otroku v njegovi čudoviti enkratnosti in neponovljivosti. **Vzgoja tako postane čudoviti ples ustvarjalnosti in odstiranja bogastva otroške duše v meni in ob meni.** Čuteče BITI Z in BITI OB otroku postane čisti izvir žuboročega življenja ob radoživi, odkrivajoči otroški duši.

Dragi starši, prihajajo počitnice. Čas ko se lahko USTAVIMO drug ob drugem. **Čas ko imamo čas.** Več časa kot med hitenjem šolskega in delovnega leta. Že razmišljate, kako boste napolnili počitniške dneve? Katere dejavnosti, aktivnosti boste ponudili svojim otrokom? Kateri apartma boste rezervirali in katere plavalne pripomočke nakupili? Vendar... Naši otroci potrebujejo le eno – našo bližino, naše čutenje, naše sledenje njim in njihovim ustvarjalnim silnicam. **Potrebujejo ODNOS.**

Odnosa pa ne moreš izgraditi, če ne poznaš sebe in se ne vživljaš v sočloveka ob sebi. In če si ne vzameš časa. **Ni potrebno, da gremo na morje, v hribe, v daljno deželo, da bi lahko bili skupaj.** Kako prelepo je lahko počitniško jutro ko si vzamemo čas, da se pocrkljamo v postelji in v miru pozajtrkujemo skupaj... Kako lep je lahko počitniški dan ko v sosednji ulici po poletni nevihti skupaj preštevamo deževnike in polžke... Kako lep je večer ko na igrišču sedim in opazujem svojega otroka in dovolim, da vame pronicajo prijetni spomini na skupna doživetja v letu, ki je za nama... **Kako lepo se je ustaviti in opazovati otrokovo gibanje in raziskovanje..**

»Zelo je dobro, da sebe poslušamo in da sebe opazujemo v svojih čutenjih (ko se jezimo, veselimo, pritožujemo, očitamo...). Če si prisluhnemo, bomo pod vsakim svojim nabitim stavkom začutili otroka, ki žaluje za naročjem, išče razumevanje in besni nad svetom, ki tega ne daje. Če vztrajamo in negujemo svojo sposobnost bližanja drugim ljudem, začnemo kmalu opazati sadove.« pišeta Alenka Rebula in Josipa Prebeg v knjigi Vera vase (priporočam v poletno branje).

So morda ravno te počitnice priložnost, ko si po dolgem času lahko dovolimo biti spontani in v stiku s seboj in drug z drugim? So morda ravno te počitnice priložnost, da se ustavimo in prisluhnemo sočloveku, kaj nam V RESNICI želi povedati?

So morda ravno te počitnice priložnost, ko se lahko v miru zazrem v otrokove oči in znova odkrijem njegovo čisto dušo, iz katere sije neskončna ljubezen do – MENE! So morda ravno te počitnice priložnost, ko se ob neuspehih in konfliktih vsakdana lahko počutimo povsem normalni? **So morda ravno te počitnice čas ko se lahko v resnici umirimo in začutimo?**

Dragi starši, prisluhnilo sebi in našim otrokom... In imejmo prijetne, brezskrbne počitnice, tudi če se bomo kdaj pa kdaj skregali. Pomembno je, da se znamo znova zblížati, si odpustiti in se začutiti v svoji ranljivosti in se obogatiti s svojimi notranjimi darovi.

Tako želim govoriti s teboj

Tako želim govoriti s teboj kot morje z obalo,
se včasih umakniti kot oseka,
da se odkrijejo vse tvoje školjke,
gledati vse, kar so nanesele nevihte,
se dotakniti tvoje skale, obložene z vsem,
kar najtišje si.

Želim si biti plima, ko te preplavim s svojo pozornostjo,
da sva za hip eno in obale ni več,
ker sta se premešala tvoje dno in moja zemlja.

Tam želim zajeti iz sebe besedo,
ki še ni bila izgovorjena,
in ti podariti, kar še ne veš, da si,
in se je rodilo zato,
da me spoznaš.

(Alenka Rebula)

<http://www.alenkarebula.com/>

Alenka Rebula
Josipa Prebeg

vera vase

